

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 4T/61/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4114010650
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Monika Farkašová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2017:4114010650.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra samosudkyňou Mgr. Monikou Farkašovou, v trestnej veci proti obžalovanému T. K. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d/ Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 02.05.2017 takto

rozhodol:

G. : T. K. nar. XX.XX.XXXX v Nitre, trvale bytom M., T. B.-
ľa č. XXXX/XX, t.č. bytom N. XXX

je vinný, že:

a dňa 15.3.2014 okolo 16.10 hod v obci N. viedol osobné motorové vozidlo zn. W. J. EČ: NR- XXX HE hoci rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves z 20.4.2012 sp.zn. 0T/15/2012, právoplatným 20.4.2012 mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel vo výmere 30 mesiacov, ako aj rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu v Nitre sp.zn. OR PZ-NR-ODI-2-Pr-623/2012 zo dňa 5.6.2012, právoplatným dňa 4.7.2012 mu bol uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 50 mesiacov

t e d a :

maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu a iného štátneho orgánu o zákaze činnosti,

t ý m s p á c h a l :

prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d/ Trestného zákona
Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 348 odsek 1 Trestného zákona nezistiac poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona a zistiac priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, 4 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 5(päť) rokov.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby okresného prokurátora prejednal súd trestnú vec proti obžalovanému a vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie vypočutím obžalovaného T. K., vypočutím svedkov L. B., T. C., L. K., Q. K., L. A. Q., prečítaním na vec sa vzťahujúcich listinných dôkazov a pripojených spisov Okresného súdu Nitra sp.zn. 6T/139/2012 a Okresného súdu Spišská Nová Ves sp.zn. 0T/15/2012.

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Nitra sp.zn. 4T/61/2014 zo dňa 17.12.2014 bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d/ Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 4 rokov.

Rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp.zn. 1To/28/2015 zo dňa 28.04.2015 bol napadnutý I. stupňový rozsudok zrušený a obžalovaný T. K. bol uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d/ Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 14 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 5 rokov.

Na základe dovolania odsúdeného bol rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6Tdo/65/2015 zo dňa 17.08.2016 pre porušenie zákona v neprospech obvineného T. K. zrušený rozsudok Krajského súdu v Nitre sp.zn. 1To/28/2015 zo dňa 28.04.2015 a Krajskému súdu v Nitre bolo prikázané, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Krajský súd v Nitre uznesením sp.zn. 1To/66/2016 zo dňa 13.10.2016 zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Nitra zo dňa 17.12.2014 sp.zn. 4T/61/2014 a vec vrátil súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Súd z výpovedí obžalovaného a jednotlivých svedkov, vypočutých v rámci dokazovania pred vyhlásením napadnutého rozsudku, ako aj z prečítaných listinných dôkazov, zistil, že:

Obžalovaný T. K. poprel spáchanie skutku, ktorý sa mu v obžalobe kladie za vinu. Motorové vozidlo z Č. do Q. a potom aj späť do Č. viedla jeho manželka, ktorá v tom čase bola v 7. mesiaci tehotenstva. Vo vozidle sa viedli on, jeho manželka a dve dcéry. Asi 100 m od miesta dopravnej nehody pri koľajniciach v Č. z vozidla vystúpila ich dcéra Q.. Ďalej jazdili s motorovým vozidlom po vedľajšej ceste a keď prišli ku križovatke, manželka sa asi zle pozrela na ľavú stranu, pretože ako vyšla na hlavnú cestu z ľavej strany nastal náraz do ľavého predného blatníka a ľavých predných dverí. Na to zareagoval tak, že hneď vystúpil z vozidla pravými prednými dverami, manželka sa snažila vystúpiť ľavými dverami, tieto sa nedali otvoriť, a preto vyšla pravými dverami, pričom jej pomáhal vystúpiť.

Manželka v Q. bola prvý krát. Aj keď išli do Q. po diaľnici, diaľničnú známku si nekúpili. V čase dopravnej nehody pršalo a okná vo vozidle boli zahmlené. Po dopravnej nehode ich vozidlo bol nepojazdné, hasiči, ktorí prišli na miesto dopravnej nehody sa do vozidla dostali vytrhnutím dverí na strane vodiča a potom sa hasič snažil naštartovať vozidlo.

Svedok L. B., účastník dopravnej nehody ako vodič motorového vozidla, v prípravnom konaní aj na hlavnom pojednávaní potvrdil, že na mieste vodiča osobného motorového vozidla vychádzajúceho z vedľajšej cesty videl sedieť tesne pred zrážkou osobu obžalovaného. Obžalovaný zo svojho motorového vozidla po zrážke vystúpil dverami na strane vodiča, ktoré si sám otvoril. Z vedľajšej cesty vyšlo vozidlo do jeho jazdnej dráhy a svedok s prednou časťou svojho motorového vozidla narazil do ľavého kolesa, blatníka a do ľavých predných dverí vozidla obžalovaného. Keď po dopravnej nehode telefonoval na políciu u obžalovaného a jeho manželky zisťoval, či majú nejaké zranenia, obaja tvrdili, že žiadne nemajú. To, že obžalovaný nemá vodičské oprávnenie, sa na mieste pred príchodom polície dozvedel od obžalovaného, ktorý tvrdil, že šoférovala jeho manželka. Okrem toho mu obžalovaný tvrdil, že tržná rana na ľavej sluche mu bola spôsobená na rozbitom skle, keď manželku vyťahoval cez okno vodičovských dverí. Ak by obžalovaný vyťahoval svoju manželku cez rozbité sklo, tak by to videl, a pravdepodobne by mu aj pomohol. Jeho manželka však vystúpila cez dvere spolujazdca.

Svedok T. C., spolujazdec vo vozidle svedka L. B., vo svojich výpovediach potvrdil, že pred zrážkou asi vo vzdialenosti 15-20 m videl za volantom motorového vozidla, ktoré im vošlo do jazdnej dráhy, sedieť muža. Viditeľnosť bola dobrá, v čase dopravnej nehody nepršalo, bolo po daždi. Po zrážke vystúpil z motorového vozidla a zaujímal sa o L.Š. B., následne keď sa otočil smerom k druhému vozidlu, videl vodiča a jeho ženu mimo ich vozidla. V prítomnosti polície manželka obžalovaného si sadla za volant a zistili, že nedosiahla nohami na pedále.

Svedkyňa L. K. vo svojich výpovediach uviedla, že v kritický deň s motorovým vozidlom. Ona šoférovala vozidlo do L. na trhovisko v Q. a následne späť do Č.. Vo vozidle vedľa nej, sedadle spolujazdca sedel jej manžel obž. K., na zadnom sedadle sedeli dcéra Q. J. M.. Išli aj po diaľnici, a manžel ešte na Slovensku kúpil na čerpacej stanici diaľničnú známku.

Po návrate v Č. jazdila po vedľajšej ceste, išla smerom ku križovatke, pred ktorou zastavila, pozrela sa doprava aj doľava, vošla do križovatky a vtedy nastal náraz. Svedkyňa sa nepamätala na to, aká bola ich reakcia na náraz v aute, pamätala si iba to, ako ju manžel vyťahoval z auta cez spolujazdcove dvere. Točila sa jej hlava, pocítila bolesť v ľavej časti tváre a následne zistila podliatiny v oblasti kolena a pri oku. Manžel mal drobný škrabanec vo vlasatej časti hlavy, niekde v pravej časti. Dvere na strane vodiča boli po dopravnej nehode zaseknuté a až trhnutím ich otvoril jej manžel. Policajti jej prikázali sadnúť si za volant. Podľa nej na pedále dočiahla, iba jej povedali, že má ďaleko sedačku od volantu. Požiarnici na mieste dopravnej nehody riešili odstránenie vytečeného motorového oleja. V čase dopravnej nehody pršalo.

Svedkyňa Q. K. na hlavnom pojednávaní uviedla, že vo vozidle, ktoré šoférovala jej matka do L. a späť do Č., sedela jej matka, otec a ona. Iná osoba vo vozidle nebola. Cestou domov sa zastavili u známej v Š.. Ju matka v Č. vyložila pri koľajniciach a potom pokračovala v ceste, pričom ona pokračovala peši v ceste a tak rodičov s vozidlom mala za chrbtom. Otočila sa však za nimi, pretože chcela od nich peniaze. Bola od nich vo vzdialenosti asi 200 m, a vtedy práve došlo k nárazu. Asi za 2 minúty prišla na miesto zrážky a vtedy z miesta spolujazdca vystupoval jej otec a matka sedela za volantom. Matka vystúpila cez spolujazdcove dvere, pritom jej otec pomáhal. Svedkyňa nevedela uviesť, kde sa v tom čase nachádzala jej sestra.

Svedok L.. A. Q. na hlavnom pojednávaní potvrdil, že ako dopravný technik dopravného inšpektorátu, bol vyslaný na miesto dopravnej nehody. Na mieste urobil pohovor s účastníkmi dopravnej nehody, pričom pán z jedného motorového vozidla tvrdil, že vozidlo nevedol on ale jeho manželka a toto tvrdila aj jeho manželka, dvaja účastníci dopravnej nehody z druhého motorového vozidla tvrdili, že jasne videli, že to vozidlo, do ktorého narazili, viedol muž. Následne pri rekognícii svedkovia v predložených fotoalbumoch za osobu, ktorá viedla motorové vozidlo značili pána z druhého vozidla.

Keďže na mieste vyvstal problém, teda kto viedol motorové vozidlo, požiadal manželku obžalovaného, vzhľadom na jej výšku postavy, aby si sadla za volant motorového vozidla, aby zistil, či táto mohla vozidlo viesť, pretože sedadlo vodiča bola posunutá dozadu. Keď si pani, ktorá bola tehotná, sadla za volant zistil, že síce nohami dočiahne na pedále, ale ak by mala vytlačiť až po podlahu spojku, brzdu a plyn, tak by toto nezvládla, mala by nekomfortné šoférovanie.

V rámci dokazovania boli prečítané listinné dôkazy, z ktorých súd zistil, že:

- podľa záznamu dopravnej nehody, dopravná nehoda sa stala dňa 15.12.2012 v čase o 16:10 hod. v obci N. na križovatke pri rodinnom dome s popisným číslom XXX, ktorú pravdepodobne spôsobil nevodič T. K., účastníkmi nehody vo vozidle NR XXX HE boli T. K., L. K., M. K. a vo vozidle M. H. L. B. J. T. C.,
- z miesta dopravnej nehody bola vyhotovená fotodokumentácia o rozsahu poškodenia oboch motorových vozidiel, o previerke možnosti vedenia vozidla L. K., a o zranení obžalovaného
- zo Správy o zásahu Hasičského a záchranného zboru M. dňa 15.3.2014 s príjazdom na miesto o 16.53 a ukončením zásahu o 17.31 hod. bolo zistené, že po príjazde na miesto dopravnej nehody príslušníci jednotky sa presvedčili, či nie sú účastníci nehody zranení, vyznačili miesto nehody a na jednom vozidle odpojili autobatériu, vytečené prevádzkové kvapaliny boli zasypané sorbčným materiálom, po zdokumentovaní nehody boli vozidlá odtlačené na vedľajšiu cestu, miesto nehody bolo očistené a pozametané, miesto zásahu bolo odovzdané polícii,

V intenciách rozhodnutia Krajského súdu Nitra sp.zn. 1To/66/2016 zo dňa 13.10.2016 I. stupňový súd prejednal vec v potrebnom rozsahu a znovu rozhodol.

Na základe dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní bol zistený skutkový stav veci, náležite a v rozsahu nevyhnutnom na jeho rozhodnutie o vine a treste.

Obžalovaný T. K. z miesta bydliska je hodnotený kladne, správanie v obci mal slušné, nebol riešený komisiou a ani priestupkovo postihnutý. Z evidenčnej karty vyplýva, že obžalovaný je osobou ktorá nemá

evidované žiadne vodičské oprávnenie, napriek tomu bol opakovane riešený za priestupky v cestnej premávke a trestnej stíhaný za trestné činy spáchané v súvislosti s vedením motorového vozidla. Z rozhodnutia o priestupku Okresného dopravného inšpektorátu OR PZ Nitra č.p. ORPZ-NR-ODI2-Pr-623/2012 zo dňa 4.6.2012 právoplatného 4.7.2012 mal súd preukázané, že obžalovaný pod vplyvom alkoholu viedol osobné motorové vozidlo, s ktorým spôsobil dopravnú nehodu, za čo mu bola uložená pokuta 1000,- Eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 50 mesiacov. Po spáchaní prejednávaneho skutku bol postihnutý pokutou 30,- Eur za priestupok (drobná krádež) spáchaný dňa 9.7.2015

Z odpisu registra trestov ako aj z pripojených spisov bolo zistené, že:

-rozsudkom Okresného súdu Nitra sp.zn. 3T/140/1995 zo dňa 10.09.1997 bol uznaný vinným z trestného činu lúpeže podľa § 234 odsek 1 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 roky so zaradením do I.NVS, trest vykonal 1.1.1998

-rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp.zn. 0T/15/2012 zo dňa 20.4.2012 právoplatným dňa 20.4.2012, bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona a bol mu uložený peňažný trest vo výmere 500,- Eur a trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel v trvaní 30 mesiacov, peňažný trest zaplatil 18.7.2012

-trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp.zn. 6T/139/2012 zo dňa 22.4.2013 právoplatným dňa 1.5.2013 bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu v cestnej premávke v trvaní 36 mesiacov.

Vyhodnotením vyššie uvedených dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, a to jednotlivo aj v ich súhrne, súd dospel k jednoznačnému záveru, že skutok sa stal tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti rozsudku a spáchal ho obžalovaný.

Na základe vykonaného dokazovania upravil súd skutkovú vetu a to v časti týkajúcej sa rozhodnutia, ktorým obžalovanému bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, a ktorý zákaz činnosti aktuálne plynul v čase spáchania prejednávaneho trestného činu. Hoci trestný rozkaz Okresného súdu Nitra sp.zn. 6T/139/2012 zo dňa 22.04.2012 nadobudol právoplatnosť 01.05.2013, týmto dňom obžalovanému nezačal plynúť trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu v cestnej premávke vo výmere 36 mesiacov. Tento trest mu začal plynúť až 21.10.2014, t.j. po vykonaní obdobného trestu zákazu činnosti mu uloženému rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves z 20.4.2012 sp.zn. 0T/15/2012. Samostatné tresty zákazu činnosti uložené v trestnom konaní totiž neplynú súbežne, ale postupne (nadväzne). Súbežné plynutie týchto trestov logicky vylučuje ustanovenie § 43 Trestného zákona upravujúce tzv.ďalší trest.

Obžalovaný poprel spáchanie skutku, ktorý sa mu kladie v obžalobe za vinu. Na svoju obranu uviedol, že osobné motorové vozidlo nevedol, ale viedla ho jeho manželka a to celou cestou z N. do Q. a späť do N., kde v dôsledku jej nepozornosti došlo k zrážke motorových vozidiel. Svedkovia, ktorí tvrdia, že on bol vodičom vozidla, nehovoria pravdu, pretože sa zľakli toho, že by jeho tehotnej manželke zrážkou vozidiel mohli ublížiť na zdraví.

Obranu obžalovaného potvrdili jeho manželka L. K. J. R. Q. K., ktorých výpovede súd vyhodnotil ako účelové, urobené v snahe pomôcť obžalovanému vyvinieť sa z trestného činu, za ktorý je stíhaný, keďže podľa názoru súdu minimálne manželka obžalovaného musela mať vedomosť o tom, že obžalovaný nemá vôbec vodičské oprávnenie a hrozí mu ďalší trest. O účelovosti ich výpovedi svedčia rozpory medzi ich výpoveďami a výpoveďou obžalovaného a aj medzi výpoveďami svedkýň.

Kým obž. T. K. a svedkyňa L. K. uvádzali, že vo vozidle sa viezla okrem nich a dcéry Q. aj ich dcéra M., P.J. Q. K. tvrdila, že okrem rodičov a nej ďalšia osoba vo vozidle nebola. Kým obž. K. tvrdil, že zaseknuté dvere na ich motorovom vozidle otvoril hasič, jeho manželka tvrdila, že zaseknuté dvere po nehode otvoril obž. K.. Kým obž. K. tvrdil, že manželke po nehode pomohol z miesta vodiča vystúpiť cez spolujazdcove dvere, jeho manželka tvrdila, že ju vyťahoval cez rozbité sklo na dverách z vodičovej strany.

Tieto rozpory medzi jednotlivými výpoveďami jednoznačne nasvedčujú tomu, že obžalovaný a ani svedkyne o rozhodných skutočnostiach nevyprávajú pravdu.

Okrem toho tvrdenie obžalovaného T. K. a svedkyne L. K. boli spochybnené aj previerkou dopravného technika vykonanou so svedkyňou L. K., vrámci ktorej zistil, že svedkyňa pri zistenej polohe vodičovho sedadla nemohla dostatočne ovládať brzdový, rýchlostný a spojkový pedál. Ďalšou skutočnosťou

spochybňujúcou to, že vodičom bola L. K. je to, že by táto vo vysokom štádiu tehotenstva zvládla šoférovanie v Q. bez znalosti miestnej komunikácie, pretože podľa jej výpovede v Q. bola prvý krát.

Obžalovaný T. K. bol jednoznačne usvedčený výpoveďami svedkov L. B. J. T. C., ktorí aj na hlavnom pojednávaní trvali na tom, čo uviedli v prípravnom konaní, t.j. že tesne pred zrážkou jasne videli za volantom osobu mužského pohlavia, a touto osobou bol obžalovaný T. K..

Tvrdenie obžalovaného, že dôvodom pre ktorý ho svedkovia označili za vodiča bolo to, že jeho manželke mohli byť pri dopravnej nehode spôsobené zranenia, nemá logický základ, pretože ani obžalovaný a ani jeho manželka nežiadali poskytnutie zdravotnej pomoci, ktorej zabezpečenie im ponúkol svedok B. a ani následne žiadne zranenie nenahlásili do záznamu dopravnej nehody.

Obžalovaný tak svojim úmyselným protiprávnym konaním naplnil všetky zákonné znaky objektívnej aj subjektívnej stránky skutkovej podstaty prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d/ Trestného zákona, keď dňa 15.3.2014 viedol motorové vozidlo v obci Č.. Takto konal, napriek tomu, že v trestnom konaní rozhodnutím súdu a v správnom konaní rozhodnutím dopravného inšpektorátu mu bol uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke.

Súd ani o existencii priamej príčinnej súvislosti medzi týmto protiprávnym konaním obžalovaného a jeho úmyselným zavinením na strane jednej a vzniknutými následkom na záujme chránenom ustanovením § 348 Trestného zákona (ochrana záujmu na riadnom výkone rozhodnutí súdov a iných orgánov verejnej moci)vlastníctva veci) na strane druhej, nemal žiadne pochybnosti.

Pri ukladaní trestu vychádzal súd zo základných zásad ukladania trestov, ktoré sú upravené v ustanovení § 34 Trestného zákona a s dôrazom na zásadu zákonnosti uložil obžalovanému trest, zohľadniac pritom všetky kritériá, ktoré sú rozhodujúce nielen pre druh trestu ale aj pre jeho výmeru.

Súd pri úvahách o výmere trestu prihliadol na spôsob spáchania činu jeho následok, zavinenie, pohnútku, tiež poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a bral do úvahy aj osobu obžalovaného, jeho osobné pomery a možnosť nápravy.

U obžalovaného súd prihliadol na jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno m/ Trestného zákona - bol už za trestný čin odsúdený a to za trestný čin lúpeže rozsudkom OS Nitra sp.zn. 3T/140/1995 k nepodmienečnému trestu odňatia slobody, ktorý trest nemá zahladený. Súd žiadnu poľahčujúcu okolnosť nezistil.

Na ďalšie odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Nitra sp.zn. 6T/139/2012 zo dňa 20.12.2012 súd neprihliadol (§ 7 odsek 1 Trestného poriadku), pretože uplynutím dvojročnej lehoty do 01.11.2016 od skončenia skúšobnej doby, sa osvedčil, keďže súd do tohto dňa neurobil rozhodnutie podľa § 50 odsek 6 Trestného zákona.

Na priťažujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno m/ Trestného zákona treba prihliadať aj z pohľadu úpravy trestnej sadzby podľa § 38 odsek 4 Trestného zákona,t.j. zvýšiť dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu vzhľadom na prevahu priťažujúcich okolností. Na tomto základe súd pri ukladaní trestu vychádzal z trestnej sadzby trestu odňatia slobody 8 mesiacov až 2 roky.

Iný druh trestu ako trest odňatia slobody neodôvodňujú ani osobné pomery obžalovaného ani okolnosti posudzovaného prípadu. V osobe obžalovaného ide o špeciálneho recidivistu, keďže viedol motorové vozidlo bez vodičského oprávnenia a súdený prečin tak predstavuje tretí prípad vzniku trestnoprávnej zodpovednosti obžalovaného v súvislosti s vedením motorového vozidla, a to napriek tomu, že obžalovaný nie je a doposiaľ ani vôbec nebol držiteľom vodičského oprávnenia. Porušovaním zákona ohrozuje nielen seba, ale aj životy a majetok iných účastníkov cestnej premávky. Sankcie zákazu činnosti viesť motorové vozidlá mu boli navyše v priestupkových konaniach ukladané opakovane aj v minulosti (v rokoch 2004 a 2009), z čoho je zrejmé, že obžalovaný opakovane nerešpektuje povinnosť zdržať sa vedenia motorového vozidla, ktoré zákon podmieňuje vykonaním osobitnej odbornej skúšky spôsobilosti a na jej podklade držbou vodičského preukazu. Navyše tak konal v posudzovanom prípade v čase, keď mal právoplatne uložený zákaz činnosti na jeho vedenie a to nielen súdnym, ale aj priestupkovým rozhodnutím, ktorým bol taktiež uznaný za vinného z priestupku na úseku cestnej premávky za jazdu pod vplyvom alkoholu, pri ktorej navyše spôsobil dopravnú nehodu.

Z uvedeného je zrejmé, že doposiaľ uložené tresty uložené v trestnom konaní (nespojené s odňatím slobody) a sankcie v priestupkovom konaní na obžalovaného nemali požadovaný preventívny účinok, preto je nevyhnutné na neho pôsobiť nepodmienečným trestom odňatia slobody, ako aj ďalším trestom zákazu činnosti.

Na základe zistených okolností a osobných pomerov obžalovaného je preto dôvodné uložiť mu na dosiahnutie účelu trestu, nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov v rámci vyššie vymedzenej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia v súlade s ustanovením § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona, keďže v posledných 10 rokoch nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin. Zároveň mu súd uložil z vyššie uvedených dôvodov aj ďalší trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 5 rokov zohľadňujúc pritom aj § 43 Trestného zákona.

Podľa názoru súdu takýto trest zodpovedá všetkým kritériám ustanoveným pre ukladanie trestu v zmysle § 34 odsek 4 Trestného zákona a je spôsobilý na dosiahnutie účelu trestu podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona a to tak v oblasti individuálnej ako aj v oblasti generálnej prevencie, pretože zabezpečí ochranu spoločnosti pred obžalovaným tak, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život, súčasne aj iných odradí od páchania trestných činov a zároveň dostatočne vyjadrí aj morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou.

Vzhľadom na všetky tieto skutočnosti a okolnosti súd o vine a teste obžalovaného rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.